

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 15. junija 2005*

V zadevi T-186/04,

Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, s sedežem v Spaju (Belgija), ki jo zastopajo L. de Brouwer, E. Cornu, É. De Gryse in D. Moreau,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa G. Schneider, kot zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje, je

Spaform Ltd, s sedežem v Southamptonu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopata J. Gardner in A. Howard, barristers,

zaradi pritožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 25. februarja 2004 (zadeva R 827/2002-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, in Spaform Ltd,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, N. J. Forwood in S. Papasavvas, sodnika,

sodna tajnica: B. Pastor, namestnica sodnega tajnika,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje dne 25. maja 2004,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje dne 13. oktobra 2004,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje dne 7. oktobra 2004,

na podlagi obravnave dne 1. februarja 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Družba Spaform Ltd je 5. avgusta 1997 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena, vložila prijavo za registracijo znamke Skupnosti.
- ² Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak SPAFORM.
- ³ Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, sodijo v razrede 7, 9 in 11 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi

registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil spremenjen in dopolnjen. Ti proizvodi in storitve ustrezajo naslednjemu opisu:

- „črpalke, regulatorji pritiska, ventili pritiska“ iz razreda 7;

- „aparati in instrumenti za merjenje pritiska“ iz razreda 9;

- „kadi; kadi z masažnimi šobami; kopališke kadi; umivalniki; kopališki objekti s tlačnimi šobami; tuši, vodne cevi“ iz razreda 11.

4 Prijava za registracijo znamke je bila 27. julija 1998 objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 55/1998.

5 Tožeča stranka je 27. oktobra 1998 vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke.

6 Pri ugovoru se je oprla zlasti na znamki SPA THERMES in SPA, ki sta bili predmet naslednjih registracij:

- registracije znamke SPA THERMES št. 555 229 z dne 26. julija 1994 v državah Beneluksa za naslednje proizvode in storitve:

- „preparati za beljenje in druge snovi za pranje perila; čistilna, polirna, pralna in brusilna sredstva; mila; parfumerijski proizvodi, eterična olja, kozmetika, vodice za lase; sredstva za čiščenje zob“ iz razreda 3;

 - „aparati za razsvetljavo, ogrevanje, proizvodjanje pare, kuhanje, hlajenje, sušenje in prezračevanje, vodovod in sanitarne namene, vključno z aparati za distribucijo, obdelavo, prečiščevanje in filtriranje vode“ iz razreda 11;

 - „storitve, zagotovljene v okviru toplic, vključno z opravljanjem storitev zdravstvenega varstva; kadi, tuši in masaže“ iz razreda 42;

 - registracije znamke SPA št. 389 230 z dne 21. februarja 1983 v državah Beneluksa za „mineralne in gazirane vode in druge brezalkoholne pijače; sirupi in drugi preparati za pripravo pijač“ iz razreda 32.
- 7 Ugovor ni vseboval predstavitve te zadnje znamke. Še več, tožeča stranka se je sklicevala na „ugled svojih znamk za proizvode iz razreda 32 v državah Beneluksa“.
- 8 Tožeča stranka se je pri utemeljitvi svojega ugovora v zvezi z registracijo št. 555 229 sklicevala na člen 8(1)(b) Uredbe št. 40/94. Dalje se je glede registracije št. 389 230 sklicevala na kršitev člena 8(5) te uredbe.

- 9 Oddelek za ugovore je 4. oktobra 2000 od tožeče stranke zahteval, naj poda dejstva, dokaze in argumente v podporo svojemu ugovoru, in jo obvestil, da je temeljita preučitev ugovora razkrila, da je ugovor glede na člen 8(5) Uredbe št. 40/94 nedopusten, ker znak, ki je bil predmet znamke z ugledom, v ugovoru ni bil označen, priloženo pa ni bilo tudi nobeno potrdilo o registraciji, iz katerega bi ga bilo mogoče ugotoviti.
- 10 Tožeča stranka je 1. decembra 2000 oddelku za ugovore predložila kopijo registracije, na katero se je sklicevala v podporo ugovoru, na podlagi člena 8(5) Uredbe št. 40/94.
- 11 Oddelek za ugovore je z odločbo z dne 31. julija 2002 zavrnil ugovor zaradi tega, ker zahteva, temelječa na členu 8(5) Uredbe št. 40/94, ni bila dopustna. Oprla se je na člen 42 Uredbe št. 40/94 in Pravilo 18(1) Uredbe Komisije št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str. 1, v nadaljevanju: izvedbena uredba). Oddelek za ugovore je menil, da podatki, ki so bili na voljo UUNT ob izteku roka za vložitev ugovora, to je bil 27. oktober 1998, niso omogočili identifikacije prejšnje znamke z ugledom. Dalje je oddelek za ugovore menil, da ne obstaja verjetnost zmede v zvezi s prijavljeno znamko in prejšnjo znamko SPA THERMES v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.
- 12 Tožeča stranke se je dne 30. septembra 2002 pritožila zoper to odločbo pri UUNT, v skladu s členi od 57 do 59 Uredbe št. 40/94.
- 13 Z odločbo z dne 25. februarja 2004 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je četrti odbor za pritožbe UUNT zavrnil pritožbo tožeče stranke. Odbor za pritožbe je menil, da razloga za zavrnitev, na podlagi člena 8(5) Uredbe št. 40/94, ni bilo treba

preučiti, saj je bil ugovor nedopusten. V zvezi s tem je ugotovil, da „znak, ki je bil predmet zadevne registracije, ni bil naveden“. Četrty odbor za pritožbe je tudi ugotovil, da ni obstajala verjetnost zmede v zvezi z znamko SPAFORM in prejšnjo znamko SPA THERMES, v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Predlogi strank

14 Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;

- UUNT naloži plačilo stroškov.

15 UUNT Sodišču predlaga, naj:

- dovoli zahtevek tožeče stranke za razveljavitev izpodbijane odločbe;

- naloži strankam, naj nosijo vsaka svoje stroške.

16 **Intervenientkq Sodišču predlaga, naj:**

- potrdi izpodbijano odločbo;
- v celoti zavrne pritožbo;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

17 Na obravnavi je intervenientkq zahtevala, naj se UUNT naloži plačilo stroškov v zvezi z obravnavo, in sicer zaradi tega, ker se ne bi udeležil obravnave, če bi UUNT zahteval zavrnitev tožbe.

Pravno stanje

Predlogi UUNT

18 UUNT trdi, da bi Sodišče moralo dovoliti zahtevek tožeče stranke za razveljavitev izpodbijane odločbe. Sklicuje se na sodbo Sodišča z dne 12. oktobra 2004 v zadevi Vedial proti UUNT, C-106/03 P, ZOdl., str. I-9573, točki 26 in 27. V tej sodbi je Sodišče odločilo, da je UUNT v skladu s členom 133(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje določen kot tožena stranka pred Sodiščem prve stopnje in nima pravice spreminjati pogojev postopka pred Sodiščem prve stopnje, kot izhajajo iz zahtevkov

in trditev prijavitelja in ugovarjajoče stranke. Vseeno trdi, da ni zavezan sistematično zagovarjati izpodbijanih odločb odbora za pritožbe. V zvezi s tem se sklicuje na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 2004 v zadevi GE Betz proti UUNT – Atofina Chemicals (BIOMATE), T-107/02, ZOdl., str. II-1845, točka 29 in naslednje.

- 19 Sodišče opozarja, da v postopkih, ki zadevajo tožbo zoper odločbo odbora za pritožbe v postopku ugovora, UUNT nima pooblastila, da bi v svojih stališčih pred Sodiščem spremenil pogoje postopka pred Sodiščem prve stopnje, kot izhajajo iz zahtevkov in trditev prijavitelja in ugovarjajoče stranke (sodba Vedial proti UUNT, točka 26, ki je potrdila sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2002 v zadevi Vedial proti UUNT – France Distribution (HUBERT), T-110/01, Recueil, str. II-5275).
- 20 Vendar iz te sodne prakse ne izhaja, da je UUNT zavezan zahtevati zavrnitev tožbe zoper odločbo enega izmed njegovih odborov za pritožbe. Res je, da UUNT nima potrebne aktivne legitimacije za vložitev tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe, vendar se obratno od njega ne more zahtevati, da sistematično brani vsako izpodbijano odločbo odbora za pritožbe ali samodejno zahteva zavrnitev vsake tožbe, vložene zoper tako odločbo (sodba BIOMATE, točka 34).
- 21 Posledično lahko UUNT, kot v tej zadevi, brez spreminjanja okoliščin spora zahteva, naj se dovoli zahtevek tožeče stranke na razveljavitev izpodbijane odločbe.

Temelj

- 22 V podporo svoji tožbi se tožeča stranka sklicuje na en sam tožbeni razlog, kršitev Pravila 18(1) izvedbene uredbe.

Trditve strank

- 23 Tožeča stranka trdi, da v tej zadevi kršitev, ugotovljena najprej pri oddelku za ugovore in nato pri četrtem odboru za pritožbe UUNT, zadeva le uporabo Pravila 18(1) izvedbene uredbe. Zato bi bilo treba po njenem mnenju ugotoviti, ali je ugovor jasno identificiral prejšnjo znamko z ugledom, na podlagi katere je bil vložen ugovor, ali ne.
- 24 Priznava, da ugovor ni „predstavljal“ znaka, ki je bil predmet registracije prejšnje znamke z ugledom, na podlagi katere je bil vložen ugovor. Vendar je bila ta registracija natančno določena z navedbo Beneluksa kot države registracije, z registrsko številko in datumom ter navedbo označenih proizvodov.
- 25 Tožeča stranka navaja, da je ugovor, ki ga je njen zastopnik dne 27. oktobra 1998 poslal oddelku za ugovore UUNT, vseboval na strani 5, v rubrikah 69, 70 in 71 obrazca, v zvezi s „prej registrirano znamko z ugledom“ naslednje navedbe:

— „ugled: v državi članici“;

— „država članica: Beneluks (registrska št. 389 230 z dne 21. februarja 1983)“;

— „podlaga za ugovor: razred 32: mineralne in gazirane vode in druge brezalkoholne pijače; sirupi in drugi preparati za pripravo pijač“.

26 Dalje so druge rubrike v ugovoru, zlasti tiste v zvezi z „razlogi ugovora“, na strani 6 navajale, da „[je] obstaja[la] verjetnost zmede, ki zajema verjetnost povezovanja v zvezi z znamko Skupnosti SPAFORM in znamko SPA [registrirano] na ime [tožeče stranke], na kateri temelji ugovor“, medtem ko je točka 3 na strani 6 ugovora navajala, da [je] tožeča stranka „uživa[la] ugled za svoje znamke za proizvode iz razreda 32 v Beneluksu“.

27 Tožeča stranka meni, da Pravilo 18(1) izvedbene uredbe ne zahteva, da je znamka, na kateri temelji ugovor, „predstavljena“. Z zahtevo po „predstavitvi“ znamke, na kateri je temeljil ugovor, čeprav to pravilo zahteva le, da je znamka „jasno določena“, je odbor za pritožbe presegel pogoje, ki jih določa ta določba.

28 Tožeča stranka meni, da so bile v tej zadevi zahteve iz Pravila 18(1) izvedbene uredbe izpolnjene. Po njenem mnenju je osnovni cilj Pravila 18(1) omogočiti prijavitelju znamke Skupnosti, ki je tožena stranka v postopku ugovora, da izvršuje svojo pravico do zagovora s tem, da lahko ugotovi pravice, ki jih uveljavljajo proti njemu.

- 29 Trdi, da je bil v tej zadevi ta cilj dosežen. Glede na to, da je bila znamka z ugledom, na kateri je temeljil ugovor, jasno določena s popolnimi podatki ob njeni registraciji, je lahko prijavitelj znamke Skupnosti, ki je bil tožena stranka v postopku ugovora, zlahka razumel in ugotovil podlago, na kateri je temeljil ugovor.
- 30 Tožeča stranka še trdi, da se zahteve, določene v izpodbijani odločbi, ne zdijo dosledne s prejšnjo prakso odborov za pritožbe UUNT kar zadeva uporabo Pravila 18(1) izvedbene uredbe, zlasti z odločbo tretjega odbora za pritožbe z dne 6. marca 2002 (zadeva R 870/2001-3, Bridgewater proti Bridgewater).
- 31 Po mnenju UUNT je jasna določitev prejšnje pravice, določena v Pravilu 18(1) izvedbene uredbe, absolutni pogoj za dopustnost ugovora. Ni mogoče odpraviti pomanjkljivosti pri identifikaciji prejšnje znamke in oddelek za ugovore ni zavezan k temu, da od nasprotne stranke zahteva, naj to stori. UUNT se sklicuje tudi na smernice za postopek ugovora, sprejete dne 10. maja 2004, poglavje I, oddelek 1, A, VI, ki razlikujejo med „absolutnimi“ in „relativnimi“ identifikacijskimi elementi. Če v ugovoru ni absolutnega identifikacijskega elementa, prejšnje znamke ni moč identificirati, in zato ne more biti podlaga za ugovor. Registrske številke in številke prijav prejšnjih znamk je treba obravnavati kot absolutne identifikacijske elemente. Kar zadeva relativne identifikacijske elemente, so to prikaz znamke, vrsta znamke, proizvodi in storitve ter druge označbe, kot je datum vložitve ali registracije. Z upoštevanjem teh elementov mora imeti ugovarjajoča stranka rok dveh mesecev, da odpravi kakršne koli pomanjkljivosti.
- 32 UUNT meni, da je bilo glede na vpletene interese stališče četrtega odbora za pritožbe prestrogo glede minimalnih zahtev, ki dopuščajo identifikacijo prejšnje znamke, ki je bila v tem primeru besedna znamka. UUNT tako trdi, da odločba

četrtga odbora za pritožbe glede na Pravilo 18(1) izvedbene uredbe ni bila utemeljena. Oddelek za ugovore in odbor za pritožbe bi morala, navaja, zavzeti stališče, da navedba registrske številke in zadevne države članice zadostujeta za identifikacijo prejšnje znamke. Posledično bi zadostovalo, da bi oddelek za ugovore zahteval dodatne podatke, kot izhaja iz Pravila 18(2) izvedbene uredbe.

- 33 UUNT meni, da oddelek za ugovore in odbor za pritožbe prvotno nista vedno zavzela enotnega stališča glede elementov, potrebnih za jasno določitev prejšnje pravice, na katero se je sklicevalo v podporo ugovoru. Priznava, da so nekateri odbori za pritožbe sprejeli strogo stališče (odločba drugega odbora za pritožbe z dne 25. februarja 2002 (zadeva R 1184/2000-2, P-51 Mustang proti Ford mustang) in odločba Bridgewater proti Bridgewaterju, navedena zgoraj). Vendar opozarja, da so te odločbe zadevale prejšnje pravice, ki niso bile registrirane, in da obstajajo nasprotno odločbe odborov za pritožbe (odločba drugega odbora za pritožbe z dne 19. decembra 2003 (zadeva R 704/2002-2, Myo Max by CEFAR proti cefar-centro de estudos de farmacoepidemiologia)). Končno navaja, da tudi smernice za postopek ugovora sledijo pristopu, ki ga zagovarja.

- 34 Intervenientka se sklicuje na pogoje v zvezi z vsebino ugovora, določene v Pravilu 15(2) izvedbene uredbe, ki določa, da „ugovor vsebuje [...] prikaz in opis prejšnje znamke ali prejšnje pravice, če je to primerno“. Po mnenju intervenientke Pravilo 15(2) izvedbene uredbe tako izrecno zahteva, naj ugovor zajema prikaz prejšnje znamke, to je več kot le njen preprost opis. Posledično tožeča stranka UUNT ne more očitati, da je postavil dodaten pogoj za dopustnost ugovora, saj je ta zahteva izrecno navedena v izvedbeni uredbi.

- 35 Intervenientka se sklicuje na prejšnjo prakso UUNT, zlasti na odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. marca 2002 (zadeva R 662/2001-1, ORANGEX proti Orange X-PRESS, točka 21), v skladu s katero bi vsak ugovor „moral biti dovolj jasen in natančen, tako da ne povzroča nobenega nesporazuma v zvezi z njegovim pomenom in obsegom“. Navaja tudi odločbo oddelka za ugovore z dne 6. julija 2004 (zadeva št. 2218/2004, Atlas Copco AB proti The Black & Decker Corp.), v skladu s katero so „minimalne zahteve za to, da se šteje znamko ali drugo prejšnjo pravico kot jasno določeno, prikaz znamke ali znaka, označba države, kjer je znamka registrirana ali vložena ali kjer obstaja prejšnja pravica in vložna ali registrska številka (v zvezi z registrirano znamko ali prijavo za registracijo znamke)“.
- 36 Dalje intervenientka navaja, da v nasprotju s Pravilom 18(2) izvedbene uredbe Pravilo 18(1) te uredbe ne zahteva, naj UUNT pozove ugovarjajočo stranko, naj odpravi pomanjkljivosti iz tega odstavka (odločba prvega odbora za pritožbe z dne 9. januarja 2004 (zadeva R 129/2003-1, Weekenders Worldwide Trade and Service Kft. proti Gregorju Kohlrussu, točka 24)).
- 37 Dodaja, da so lahko te pomanjkljivosti odpravljene le pred iztekom roka za ugovor. UUNT tako ni zavezan upoštevati podatke, predložene po tem roku. V zvezi s tem se sklicuje na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. junija 2002 v zadevi Chef Revival USA proti UUNT – Massagué Marín (Chef), T-232/00, Recueil, str. II-2749, točki 34 in 36, po kateri „če ugovor ne izpolnjuje zahtev dopustnosti iz Pravila 18(1) izvedbene uredbe, je treba ugovor zavrniti kot nedopustnega, razen če so ugotovljene pomanjkljivosti odpravljene pred iztekom roka za ugovor.“
- 38 Po mnenju intervenientke je tožeča stranka preveč poenostavila obrazložitev odbora za pritožbe. Ugotavlja, da točke 2, 3 in 13 izpodbijane odločbe kažejo, prvič, da tožeča stranka v ugovoru ni vključila prikaza znamke SPA THERMES ali potrdila

o registraciji te znamke, drugič, da je zagotovila podatke le za eno izmed prejšnjih znamk, čeprav se je ugovor nanašal na številne znamke v zvezi s proizvodi iz razreda 32, in tretjič, da se je rok za ugovor iztekel dne 27. oktobra 1998. Tožeča stranka ni predložila potrebnih podatkov pred tem datumom, kot to določa Pravilo 18(1) izvedbene uredbe. Tožeča stranka ni predložila potrdila o registraciji do 1. decembra 2000, izpustila je tudi prikaz zadevne prejšnje znamke.

- 39 Intervenientka dalje ugotavlja, da je tožeča stranka pred četrtem odborom za pritožbe UUNT priznala, da je jasna določitev zadevne prejšnje znamke drugačna od preproste določitve. Nerazumno je, da ugovarjajoča stranka pričakuje, da bo UUNT pregledal register v zadevni državi članici, da bi identificiral to znamko, če ima ta podatek na voljo ugovarjajoča stranka. Identifikacija znamke mora odboru za pritožbe UUNT omogočiti, da odloči o sporih pred njim. Naloga UUNT je, da ugotovi, na podlagi jasne določitve prejšnje znamke, na katero se sklicuje v podporo ugovoru, ali je treba zahtevo za registracijo, ki je *prima facie* dopustna, zavrniti. Ugovor bi moral to nalogo olajšati.
- 40 Intervenientka trdi, da cilj, ki mu sledi Pravilo 18(1) izvedbene uredbe, ni le zagotovitev podatkov za prijavitelja znamke, zoper katero je vložen ugovor, ampak tudi seznaniti UUNT z dejanskimi okoliščinami v zvezi z ugovorom in mu s tem omogočiti, da odloči o sporu. Po mnenju intervenientke tožeča stranka ni izpolnila tega cilja Pravila 18(1) izvedbene uredbe.
- 41 Končno intervenientka opozarja, da je oddelek za ugovore zavrgel ugovor kot nedopustnega, ker „vloga ni vsebovala dovolj jasne označbe glede točne oblike neregistrirane znamke.“

Presoja Sodišča prve stopnje

— Razlaga Pravila 18(1) izvedbene uredbe

42 Po Pravilu 18(1) izvedbene uredbe „če ugovor ne določa jasno prijave, proti kateri je vložen, oziroma prejšnje znamke ali prejšnje pravice, na podlagi katere je vložen, [UUNT] zavrže ugovor kot nedopustnega, razen če se te pomanjkljivosti odpravijo pred iztekom roka za ugovor.“

43 Tu je treba pripomniti, da v tej zadevi tožeča stranka v ugovoru ni predstavila besedne znamke SPA, registrirane v državah Beneluksa pod št. 389 230, katere ugled je uveljavljala v podporo svojemu ugovoru na podlagi člena 8(5) Uredbe št. 40/94. Zato je treba ugotoviti, ali je jasna določitev, ki jo zahteva Pravilo 18(1) izvedbene uredbe, zahtevala predstavitev te znamke.

44 Upoštevati je treba, prvič, da francoska različica Pravila 18(1) izvedbene uredbe govori o jasni označbi („l'acte d'opposition n'indique pas clairement“), medtem ko angleška različica tega pravila o jasni identifikaciji („the notice of opposition does not clearly identify“). Potreba po enotni razlagi jezikovnih različic določbe prava Skupnosti zahteva, da je treba v primeru razhajanja med njimi določbo razlagati s pomočjo splošnega sistema in namena pravil, katerih del sestavlja (sodbi Sodišča z dne 7. decembra 1995 v zadevi Rockfon, C-449/93, Recueil, str. I-4291, točka 28, in z dne 24. oktobra 1996 v zadevi Kraaijeveld in drugi, C-72/95, Recueil, str. I-5403,

točka 28). V tej zadevi je cilj Pravila 18(1) izvedbene uredbe, da je označba prejšnje znamke, na podlagi katere je vložen ugovor, dovolj jasna, da jo lahko UUNT in druga stranka v postopku lahko identificirata. V smislu tega cilja terminološka razlika med tema jezikovnima različicama ne povzroča nobenega nasprotja.

45 Dalje je treba opomniti, da po Pravilu 18(1) izvedbene uredbe oddelek za ugovore ni zavezan pozvati ugovarjajoče stranke, naj odpravi pomanjkanje jasne označbe prejšnje znamke.

46 Dalje, v nasprotju z ugotovitvami intervenientke, ob neobstoju vsake izrecne navedbe iz Pravila 15(2)(b)(vi) izvedbene uredbe ni mogoče povzeti, da obstaja obveznost predstaviti prejšnjo znamko v smislu Pravila 18(1) te uredbe.

47 V skladu s tem je treba Pravilo 18(1) izvedbene uredbe razlagati tako, kot da zahteva dovolj jasno označbo prejšnje znamke, na podlagi katere je vložen ugovor, da je mogoča njena identifikacija, pred iztekom roka za ugovor.

— Jasna označba znamke SPA

48 Sodišče mora zato odločiti, ali je ugovor v tej zadevi vseboval dovolj natančne podatke za jasno identifikacijo znamke SPA, registrirane v državah Beneluxa pod št. 389 230.

49 Sodišče meni, da navedba registrske številke znamke, na podlagi katere je vložen ugovor, in države, v kateri je registrirana, pomeni jasno identifikacijo za namene Pravila 18(1) izvedbene uredbe.

50 Ugovor je vseboval te navedbe:

— „ugled: v državi članici“;

— „država članica: Beneluks (registrska št. 389 230 z dne 21. februarja 1983)“;

— „podlaga za ugovor: razred 32: mineralne in gazirane vode in druge brezalkoholne pijače; sirupi in drugi preparati za pripravo pijač“.

51 Dalje Sodišče ugotavlja, da druge rubrike v ugovoru, zlasti tiste v zvezi z razlogi ugovora, navajajo, da „[je] obstaja[la] verjetnost zmede, ki zajema verjetnost povezovanja v zvezi z znamko Skupnosti SPAFORM in znamko SPA [...], na podlagi katere je vložen ugovor“, in da „[je] SPA Monopole [...] uživa[la] ugled za svoje znamke za proizvode iz razreda 32 v državah Beneluksa.“

52 Glede na te elemente je treba skleniti, da je bila zadevna prejšnja znamka v ugovoru jasno določena. Ta sklep ne more biti vprašljiv na podlagi argumentov intervenientke.

- 53 Najprej, glede argumenta o zmedi v zvezi z znamkami, na podlagi katerih je vložen ugovor, Sodišče opozarja, da iz zadevnega spisa izhaja, da se tožeča stranka ni oprla, v smislu člena 8(5) Uredbe št. 40/94, na znamko SPA THERMES, registrirano v državah Beneluksa pod št. 555 229, ampak na znamko SPA, registrirano v državah Beneluksa pod št. 389 230. Dalje sklicevanje na številne znamke v ugovoru ne vodi do zmede, saj tudi če se ta dokument dejansko nanaša na številne znamke SPA, ima vsaka od njih drugačno registrsko številko.
- 54 Glede naslednjega argumenta, da tožeča stranka ni predložila potrdila o registraciji znamke SPA, je dovolj opomniti, da Pravilo 18(1) izvedbene uredbe, za namene jasne določitve prejšnje znamke, ne zahteva predložitve potrdila o registraciji (glej točko 49 zgoraj). Sklepanje potrjuje Pravilo 16(2) izvedbene uredbe, ki določa, da „če ugovor temelji na prejšnji znamki, ki ni znamka Skupnosti, ugovor po možnosti spremlja dokaz o registraciji ali vložitvi prijave prejšnje znamke, na primer potrdilo o registraciji“. Kršitev tega pravila je lahko odpravljena, kot v tej zadevi, v skladu s Pravilom 16(3), v roku po začetku postopka o ugovoru.
- 55 Dalje, glede argumenta v zvezi s prejšnjo prakso odborov za pritožbe Sodišče poudarja, da odločbe UUNT niso zavezujoče za sodstvo Skupnosti (v zvezi s tem glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. novembra 2002 v združenih zadevah Bosch proti UUNT (Kit Pro in Kit Super Pro), T-79/01 in T-86/01, Recueil, str. II-4881, točka 32). V vsakem primeru so odločbe, ki jih navaja intervenientka, zadevale znamke, ki niso bile predmet prejšnje registracije, tako da se je zdel njihov prikaz bistven za zagotovitev njihove jasne identifikacije. V tej zadevi ni tako, saj je prejšnja znamka registrirana besedna znamka, katere registrska številka in država članica registracije sta jasno navedeni (glej točko 49 zgoraj).

- 56 Iz vsega navedenega izhaja, da je intervenientkin tožbeni razlog utemeljen. Izpodbijano odločbo je zato treba razveljaviti, kolikor razglašča za nedopustnega ugovor, na podlagi člena 8(5) Uredbe št. 40/94, kar zadeva znamko SPA, registrirano v državah Beneluxa pod št. 389 230.

Stroški

- 57 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se stranki, ki s svojim zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni v vlogi stranke, ki je z zahtevkom uspela. Glede na to, da UUNT ni uspelo v tem, da je bila odločba odbora za pritožbe delno razveljavljena, se mu naloži plačilo stroškov tožeče stranke, kot jih je ta priglasila. Ker je bila intervenientka neuspešna, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo :

- 1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 25. februarja 2004 (zadeva R 827/2002-4) se delno razveljavi, kolikor razglašča za nedopustnega ugovor,**

na podlagi člena 8(5) Uredbe št. 40/94, glede znamke SPA, registrirane v državah Beneluksa pod št. 389 230.

- 2. V preostalem delu se tožba zavrne.**

- 3. UUNT se naloži, naj nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.**

- 4. Intervenientki se naloži, naj nosi svoje stroške.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 15. junija 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

J. Pirrung

